

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor. În fapt, prin aceste modificări se urmărește o dinamizare a colaborării directe, unde cadrul tehnic în securitatea și protecția la incendiu să fie în subordinea directă a conducătorului instituției, ci nu a personalului administrativ care are și alte sarcini din alte domenii în cadrul instituției respective.

Astfel, această propunere legislativă completează art. 12 alin. (2), art. 15 lit. b, art. 15 cu un nou alineat g¹, art. 27 un nou alineat h din *Legea privind apărarea împotriva incendiilor*. În ultima perioadă asistăm la situații ieșite din tipare ce au la bază, mai ales, neglijență în serviciu, din cauza numeroaselor tragedii care au avut loc în spitalele și școlile din România, cel mai recent exemplu fiind la școala din Poienești, Vaslui – 12 februarie 2021. Prin urmare, considerăm oportun subiectul în discuție, care se bazează în totalitate pe realitate.

Apărarea împotriva incendiilor constituie o activitate de interes public, național, cu caracter permanent, la care sunt obligate să participe, în condițiile legii, autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și toate persoanele fizice și juridice aflate pe teritoriul României. Totodată, activitatea de apărare împotriva incendiilor, cunoscută sub denumirea de PSI, este un atribut ce revine atât persoanelor juridice, cât și persoanelor fizice. Noțiunea de "incendiu" – se referă la un proces de ardere autoîntreținută, care se desfășoară fără control în timp și spațiu, care produce pierderi de vieți omenești și/sau pagube materiale și care necesită o intervenție organizată în scopul întreruperii procesului de ardere.

Potrivit *Legii nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă*, *Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor*, *Legii nr. 481/2004 privind protecția civilă*, activitatea de prevenire și protecție se subordonează ca structură distinctă în subordinea angajatorului, respectiv a reprezentantului legal al acestuia. Potrivit art. 24 alin. (2) din *Legea 319/2006*, "Lucrătorii din cadrul serviciului intern de prevenire și protecție trebuie să desfășoare numai activități de prevenire și protecție și, cel mult, activități complementare cum ar fi: prevenirea și stingerea incendiilor și protecția mediului." Angajatorul trebuie să consemneze în regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare a activităților de prevenire și protecție pentru care lucrătorii au competențe, capacități și mijloace adecvate.

Securitatea și sănătatea în muncă presupune și obligații ale angajatorului în caz de "pericol grav și eminent", ceea ce reprezintă temeiul legal care permite, potrivit competenței, ca personalul specializat să îndeplinească și activități în domeniul apărării împotriva incendiilor și a situațiilor de urgență.

Potrivit art. 12 alin. (2) din *Legea nr. 481/2004* republicată cu modificările ulterioare, activitatea de protecție civilă este condusă "la nivelul operatorilor economici, de către conducătorii acestora", care este, astfel, Șeful protecției civile la nivelul operatorului economic. Potrivit art.13 alin.(7) "În funcție de complexitatea și volumul atribuțiilor de serviciu, personalul de specialitate prevăzut la alin.(2) poate îndeplini, prin cumul, și atribuțiile cadrului tehnic în domeniul apărării împotriva incendiilor."

Atât *Legea nr.481/2004 privind protecția civilă* republicată cât și *Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor* stabilesc că personalul specializat (cadrul tehnic PSI, inspector protecție civilă) este numit prin dispoziție scrisă a angajatorului și se comunică structurilor locale sau ale mun. București (ex. schimbarea din funcție a cadrului tehnic cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor trebuie comunicată în 48 ore la structurile ISU – art. 12 alin. (3) *Legea 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor*).

Aceste incursiuni în domeniile securității și sănătății în muncă, apărării împotriva incendiilor și protecției civile reprezintă dovada că vorbim de domenii strâns legate între ele la locul de muncă. În toate dispozițiile scrise care reglementează organizarea împotriva incendiilor, structurile și responsabilitățile în acest domeniu, în cea de numire a cadrului tehnic (care este o dispoziție obligatorie individualizată), subordonarea se stabilește direct în sarcina Administratorului/Directorului General.

În pofida celor arătate mai sus, rezultă, în mod clar, că responsabilitățile care rezidă din analiza Legilor menționate mai sus sunt în sarcina conducătorului instituției și a responsabilului cu securitatea și protecția la incendiu trebuie să fie în subordinea directă a acestora dar în practică lucrurile stau cu totul altfel. În majoritatea Consiliilor Județene, Primării, Spitale, celelalte instituții publice, personalul care răspunde de prevenire și protecție are și multe alte sarcini din alte domenii, de exemplu, este angajat la un birou (de regulă, administrativ). Or, din această poziție, este practic imposibil să impună respectarea normelor de prevenire și protecție a următorilor: șef birou, șef serviciu, director adjunct, director general. Acesta este unul dintre motivele principale pentru care nu se respectă normele de prevenire și protecție în Instituțiile Publice, unde, din păcate,

după cum vedem, au ajuns să moară oameni arși de vii (carbonizați), în mod repetat în spitale.

Menționăm că modificările/completările propuse nu implică cheltuieli suplimentare și nu afectează structura bugetară, deoarece, inclusiv în prezent, sunt persoane angajate în posturile de prevenire și protecție, doar că nu sunt organizați în compartimentele specifice, în directă subordonare a conducătorului instituției/operatorului economic și nu dispun de autoritatea necesară impusă prin lege.

Pentru toate aceste motive, formulez prezenta propunere legislativă.

Inițiator
Deputat Raisa Enachi